

Kerecsényi Éva

A szabadság gyermeke

Belefáradtam, hogy mindig őrt álljak
kimondott szavak és mondatok fölött,
gombócok hadát torkomon lenyomjam,
s érzéseimből vonjak négyzetgyököt.

Elég volt tűzként perzselő szavakból,
ahogy csapongó vágyak hamvadnak el,
tilalomfáktól nem látni a napot,
Máglyára velük ...ÉLET, kalandra fel!

Nem akarok többé befelé sírni,
mint színes kisléggömb szárnyaljon szívem,
vajúdó lélekből kipottyant érzés
fáklyaként lobogjon, s hazáig vigyen.

Oda, hol megértés karja ringat bölcsőt,
hol szeretet táplál síró kisdedet,
hol skarlát betűkkel írják az égre:
A szabadság gyermeke megszületett.